

श्रीवैखानस भगवच्छास्त्रोक्त अङ्कुरार्पणम्

Dr. T. Brahmacharyulu

Assistant Professor, Department of Vaikhanasa Agama, Sri Venkateswara Vedic University, Tirupati

Article Info

Article History

Received : 03 May 2024

Published : 15 May 2024

Publication Issue :

May-June-2024

Volume 7, Issue 3

Page Number : 25-28

शोधसारांशः- इत्थं प्रतिपादित अङ्कुरार्पण पुरस्सरं कर्मणः आरंभः भवति चेत् तत्कर्म सफतामेष्यति इति महर्षयः सप्रमाणं प्रतिपादयामासुः। अनेन अङ्कुरार्पणेन यजमानस्य भक्तानाञ्च तुष्टिः, पुष्टिः, धनसम्पदश्च अभिवृद्धिं गमिष्यन्ति। अनावृष्ट्यादि वैपरीत्यानि निर्गत्य देशोयं सुभिक्षो भवतीति भगवता विखनसा प्रतिपाद्यते। वैखानसागमे तच्छिष्यः प्रणीतेषु अधिकारग्रन्थेषु अयं विषयः सप्रमाणं समुल्लिखितः तदर्थं एतत्कर्म सर्वारम्भकर्मत्वेन मनसि निधाय अस्याचरणं कृत्वा भगवत्कृपां आवहन्त्विति कामयमानः लेखनात् उपरमामि । “वैखानसार्यदिव्याज्ञावर्धातामभिवर्धताम्”

कुञ्जिका- अङ्कुरार्पणविधानं, महत्त्वं, प्रकाराणि, आवश्यकता, वैशिष्ट्यम्, शैववैष्णवाचारयुक्तः, यजमानस्य भक्तानाञ्च तुष्टिः, पुष्टिः, धनसम्पदश्च अभिवृद्धिम्।

प्रस्तावना-

श्रियःकान्ताय कल्याण निधयेनिधयेर्थिनां ।

श्रीवेङ्कटनिवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम्॥

‘जन्तूनां नरजन्म दुर्लभम्’¹ इत्युक्तरीत्यानुरोधेन मानवानां जन्म पुराकृतजन्मविशेषात् लभ्यते । तादृक् मानवाः पुनरावृत्तिरहितं शाश्वतं स्थानं प्राप्तुं भगवतः शरणागतिः कर्तव्यः। तादृशं भगवत्तत्त्वं प्राप्तुं तत्त्वज्ञानमपेक्षते। तत्त्वज्ञानार्थं मानवास्सर्वेपि आन्तं यतन्ते इति नित्यप्रचः विषयः। तदर्थं सर्वानुग्रहाय भगवान् स्वयं अर्चावतारस्यैव स्वकीयं रूपः अप्राकृतात् प्राकृते आविष्करोति। तादृगर्चावतार परब्रह्मणः अधिकरणत्वेन विराजन्ते आलयाः। एतेषां परस्परं आश्रय-आश्रयीभाव संबन्धः विद्यते । एते आगमाः शैव, वैष्णव, शाक्त, गाणापत्य, कौमार, सौर भेदेन षट् दृश्यन्ते, चेदपि आभारते विशिष्य दक्षिणभारते शैववैष्णवभेदेन दरीदृश्यन्ते । एतेष्वगमेषु चरित, क्रिया, ज्ञान, योगविषयाः प्रधानस्थानं आवहन्ति। एतेष्वल्पभेदाः अनेके वर्तन्ते । तेषु भेदेषु आलयनिर्माणं, विग्रहनिर्माणं, विग्रहप्रतिष्ठा, अर्चनं, स्नपनं, उत्सवं, प्रायश्चित्ताद्यंशाः परमात्मतत्त्वज्ञानाय सहकारीभूताः भवन्ति। अत्रोक्तेषु भगवतः कार्यक्रमेषु यस्य कस्यापि कार्यक्रमस्य आरम्भः अङ्कुरार्पण्येव भवति । तादृगङ्कुरार्पणविषयः वैखानसागमोक्तरीत्या अत्र विवृणत्। अङ्कुरार्पणं नाम समन्त्रकं मेदिनीपूजां विधाय आनीतां मृत्तिकां अङ्कुरैस्सह पालिका, कुंभ, शरावेषु प्रक्षिप्य, सोमकुंभमासाद्य यः कार्यं क्रीयते स अङ्कुरार्पणमिति निगद्यते। सचाङ्कुरार्पणक्रमः महर्षिभिः अस्मान् अनुगृहीतुं प्रयोग पुरस्सरं सप्रमाणं प्रदत्तम्।

1. अङ्कुरारोपणम्- भूपरीक्षाप्रतिष्ठोत्सवस्नपनप्रायश्चित्तादिकर्मसु पर्वदिने वा तृतीय-पञ्चम-सप्तम- नवमेष्वहस्सु वा रात्रौ अङ्कुरार्पणं कर्तव्यम्²॥

2.अङ्कुरारोपणद्वैविध्यम्-एतदङ्कुरारोपणं क्षुद्र-भद्रभेदेन द्विविधमिति वासाधिकारे सुष्ठूक्तम्। पुनः क्षुद्रम् अष्टधा भद्रं पञ्चधा च भवन्ति। प्रतिष्ठोत्सवदेवीविवाहप्रयोगादिषु भद्रम्। विष्णुपञ्चकदिनाऽयनविषुवादिसन्दर्भेषु सकलशुभकार्येषु च क्षुद्रमिति निर्णीतम्³।

3.अङ्कुरवेदिप्रमाणम्-ब्राह्मणो यजमानश्चेत् एकादश, क्षत्रियश्चेत् नव, वैश्यश्चेत् सप्त, शूद्रश्चेत् पञ्च हस्तप्रमाणेनाङ्कुरवेदिं परिकल्पयेत्⁴। चतुर्द्वारयुतायां षोडशस्तम्बयुक्तायां यागशालायां वायव्ये अङ्कुरवेदिं कल्पयेदिति निबन्धनकाराणामभिप्रायः⁵। पारम्पर्ये केचन ऐशान्येऽपि परिकल्पयन्ति। पूर्वोक्तहस्तप्रमाणपरिकल्पितवेद्यां भद्राङ्कुरारोपणं चेत् प्रागग्रारुतराग्रैरष्टसूत्रैः एकोनपञ्चाशत्पदानि करणीयानि। क्षुद्रश्चेत् पञ्चविंशतिपदानि करणीयानि⁶।

4.आराधनक्रमः-पदेषु मध्ये षडङ्गुलप्रमाणवेदित्रयोपेतब्रह्मवेद्यां ब्रह्माणं, परितः जयाद्यप्सरसाः तत्परितः इन्द्रादीन्, तत्तत्पीठेषु आवाह्याराधयेत् तत्परितः, शास्त्रोक्तवत् ईशानादिचतुर्विंशतिदेवान्, ततः तेषु जयन्त्यादित्यग्रहक्षतगन्धर्वसुग्रीवासुर मुख्यार्गलस्थानेषु क्रमेण शेषवक्रतुण्डगरुडचत्रपङ्कीशभूतशङ्खशान्तान् आवाह्य, सोमेऽङ्कुराधिपसोमञ्चावाह्यार्चयेत्। ततः ईशानादिक्रमेण पालिकाकुम्भशरावान् संस्थाप्य, क्रमेण मेदिनीं राकां सिनीवालीञ्चाचयेत्⁷। ततः अङ्कुरावापनं मृदापूरणं जलसेचनादीनि कार्याणि कुर्यादिति संहितासु उक्तम्⁸।

तत्र क्रमस्तु एवं निर्णीतं निबन्धनकारैः⁹-

ब्रह्मेशादीन् समभ्यर्च्य पुष्पादीनि विशोध्य च।

पुनर्ब्रह्माणमभ्यर्च्य शेषादीन् तदनन्तरम्॥

जयाद्यप्सरसोऽभ्यर्च्य लोकपालाननन्तरम्।

सोमं कुम्भे तथावाह्य पालिकापूजनं ततः॥ इति

5.पालिकादीनां लक्षणम्-सुवर्णरजतताम्रमृण्मयान्वा पालिकाकुम्भशरावान् ब्राह्मणो यजमानात् षोडश, क्षत्रियात् द्वादश, वैश्यादष्टौ, शूद्रात् चतुरः, सर्वेषां चतुरो वा गृह्णीयात्¹⁰।

5.1.पालिका-पालिकोत्सेधं मात्राङ्गुलेन चतुर्विंशत्यङ्गुलं समवृत्तं तदुत्सेधं षोडशं कृत्वैकांशं पादं त्र्यंशं नालं द्व्यंशं पालिका पादोदरविष्कम्भं दशाङ्गुलमर्धाङ्गुलभित्तिकं पद्माकारं नालस्योदरविष्कम्भं चतुरङ्गुलमर्धाङ्गुलभित्तिकं मुखस्योदरविष्कम्भं षोडशाङ्गुलमर्धाङ्गुलभित्तिकं नालान्तं क्रमात्संक्षिप्तमोष्ठतारमेकाङ्गुलमेवं पालिका¹¹।

5.2.कुम्भम्-कुम्भस्योदरविष्कम्भं षोडशाङ्गुलमर्धाङ्गुलभित्तिकं मुखस्योदरविष्कम्भं पञ्चाङ्गुलमर्धाङ्गुलभित्तिकं कण्ठोत्तुङ्गमेकाङ्गुलमोष्ठवलयमेकाङ्गुलं कुम्भाकारं चतुर्दिक्षुभागविस्तृतं द्वारयुतमन्यत्सर्वं पालिकावत्कारयेत्¹²।

5.3.शरावम्-शरावाणाम् ओष्ठमेकाङ्गुलम् एतदेव विशेषात् अन्यत्सर्वं पालिकावत्कारयेत्¹³।

सद्य एव आसन्ने कर्मणि पालिकादीनामलाभे शरावादिपात्राणि सङ्गृह्य पालिकादिवत्स्मृत्वा कारयेत् इति मरीचिना विमानार्चनकल्पे प्रोक्तम्¹⁴। तदप्यलाभे उपयुक्तानि पात्राणि जलेन प्रक्षाल्य, पर्यग्नौ कृत्वा कारयेदिति केचित्पक्षमपि प्रदर्शितं मरीचेन¹⁵।

6.अङ्कुरारोपणफलम्-एवं शास्त्रोक्तविधिमनतिक्रम्याङ्कुरारोपणं कृत्वा त्रिकालं द्विकालम् एककालं वा आकर्मान्तमर्चयेत्। अनेन भगवान् प्रीतो भवति। अङ्कुरारोपणानन्तरं यदि अङ्कुराणि श्यामरक्तवर्णानि अधोमुखानि वा भवेयुः, तदा तानि निष्कास्य (पुनराचरेत्)। यतः श्यामवर्णेन द्रव्यनाशः, रक्तवर्णेन कलहः, अधोमुखेन रोगानि, अप्ररूढे मृत्युञ्च भवन्ति। यदि पीतशुक्लवर्णानि ऊर्ध्वमुखानि च भवन्ति तदा आचार्ययजमानादीनां शुभकरं भवति¹⁶।

एतदङ्कुरारोपणं रात्रावेव करणीयं, यतः-

न प्रीतये भगवतः कृतमहन्यङ्कुरार्पणम् इति खिले सुस्पष्टमुक्तम्।¹⁷
अत्रिणा समूर्तार्चनाधिकरणे च एवमुक्तम्-
तस्मात्कुर्यात्प्रयत्नेन रात्रावेवाङ्कुरार्पणम्।
गुणाधिक्यं यदि भवेल्लगनादिष्वहि वाऽऽचरेत्।¹⁸ इति
एतदहनि वा चरेदिति वाक्यं सद्योऽङ्कुरारोपणविषयकमिति। यतः तत्पूर्वश्लोके एव नैव प्रीणाति
भगवानङ्कुरार्पणमतिचरेदिति उक्तत्वात्।

7.उपसंहारः- इत्थं प्रतिपादित अङ्कुरार्पण पुरस्सरं कर्मणः आरंभः भवति चेत् तत्कर्म सफतामेष्यति इति महर्षयः
सप्रमाणं प्रतिपादयामासुः। अनेन अङ्कुरार्पणेन यजमानस्य भक्तानाञ्च तुष्टिः, पुष्टिः, धनसम्पदश्च अभिवृद्धिं गमिष्यन्ति।
अनावृष्ट्यादि वैपरीत्यानि निर्गत्य देशोयं सुभिक्षो भवतीति भगवता विखनसा प्रतिपाद्यते। वैखानसागमे तच्छिष्यः प्रणीतेषु
अधिकारग्रन्थेषु अयं विषयः सप्रमाणं समुल्लिखितः तदर्थं एतत्कर्म सर्वारम्भककर्मत्वेन मनसि निधाय अस्याचरणं कृत्वा
भगवत्कृपां आवहन्त्विति कामयमानः लेखनात् उपरमामि । “वैखानसार्यदिव्याज्ञावर्धातामभिवर्धताम्”

पादटिप्पणी-

- 1.विवेकचूडामणि श्लोक-1
- 2.विमा.पृ-168
- 3.अङ्कुरं द्विविधं प्रोक्तं भद्रं क्षुद्रं द्विधा भवेत्।
प्रतिष्ठा चोत्सवं चैव देव्योर्वैवाहिकक्रिया।
एवमादीनि भद्राख्यं ज्ञात्वा चैव विचक्षणः।
विष्णुपञ्चदिने वाऽ अयने विषुवे तथा।
अन्यच्छुभानि कार्याणि क्षुद्राख्यं च भवेत्सदा।। वासा.6.अ 16तः18श्लो
4. आलयाऽभिमुखे वापि ऐशान्ये चोत्तरेऽपि वा।
रुद्रहस्तं द्विजातीनां नृपाणां नवहस्तकम्।
वैश्यानां मुनिहस्तन्तु शूद्राणां पञ्चहस्तकम्।
षोडशस्तम्भसंयुक्तं चतुर्द्वारसमायुतम्।
मण्डपं वाऽथ कूटं वा प्रपां वा विधिना चरेत्। प्रकी.10,अ 2तः 4 श्लो
- 5.पवि.अ.पृ.39
- 6.क्रिया 20, अ 15,16श्लो
- 7.अङ्कुरार्पणपटम्-अनुबन्धे पुटे द्रष्टव्यम्
- 8.विमा.पृ-170 प्रकी 10 अ,वास-6 अ, क्रिया-1 तः 26 श्लो, खिला-16 अ, 16 तः 47 श्लो, यज्ञा-22अ, समृ -
26अ, काश्य,ज्ञा-100 तः 102 पृ।
- 9.ब्र.उ.अ.पृ-18
- 10.विमा.पृ-169
- 11.विमा.पृ-168
- 12.तत्रैव
- 13.विमा.पृ-169
- 14.तत्रैव
- 15.तत्रैव
16. श्यामेषु द्रव्यनाशः स्याद्रक्तेषु कलहो भवेत्।

तिर्यग्गतेषु रोगः स्यादप्ररूढे मृतिर्भवेत्।

शुभं पीतेषु शुक्लेषु ऋजुमूर्ध्वं गतेषु च।

कर्तुः कारयितुश्चैव भवत्येव न संशयः।

एवमेतत्क्रमेणैव मङ्गलायाङ्कुरार्पणम्॥ समू-26अ,32 तः 34 श्लो

17.खिला-16 अ,28 श्लो

18.समू-16 अ, 42 श्लो

उपयुक्तग्रन्थसूची-

1. विमानार्चनाकल्पः,सम्पादकः - अग्निहोत्रं. श्रीनिवासाचार्युलु, श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामि देवस्थानम्, द्वारकातिरुमला, तेलगु, 2014
2. खिलाधिकारः- सम्पादकः - पार्थसारथि भट्टाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति,1997
3. वासाधिकारः-सम्पादकः -दीवि.वेङ्कटरामाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति,1997
4. प्रकीर्णाधिकारः-सम्पादकः - एम्.के.श्रीनिवासभट्टाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति,1997
5. समूर्तार्चनाधिकारः-सम्पादकः -पि.रघुनाथचक्रवर्ति भट्टाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति,2014
6. क्रियाधिकारः-सम्पादकः - पार्थसारथि भट्टाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति,1998
7. ज्ञानकाण्डम्-सम्पादकः - पार्थसारथि भट्टाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति,1997
8. यज्ञाधिकारः-सम्पादकः - पार्थसारथि भट्टाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति,1999